Ք. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 5385 — 14/27 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1903 — ԲԱՐԻ-ՀԵՏԱՔՐ — 6 ՇԱԲԱԹ 1321 — Թ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 85

درسعادت غلطه ده آرمودلی ده نشر اولونمشدر

Խմբագիր եւ տպագրիչ պետք է որոշուի

ՄԻՔԱԵԼԵԱՆ ՕՐՊԷՐՐ

ԼՈՒՍԱՎՈՐՉԱԿԱՆ

գԱԼԱԹԱ, Գալաթա փողց թիւ 8

Les Annonces sont reçues
à la Direction du journal "ARÉVELK",
Galata, CONSTANTINOPLE

20 ՓԱՐԱ 20

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՓԱՐՈՒԿԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ 20

Ծանօթագրութեանց համար պետք է դիմել ոտգրային :

ԳՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆՔ ՀԱՄԱՐԱԿԱՆ

Գրութիւնք որ կը վերաբերին խմբագրութեան

Ամէն տեսակ յայտարարութիւնք

Ամէն տեսակ յայտարարութիւնք

Ամէն տեսակ յայտարարութիւնք

Ներկայ ժամանակներում ամեն մի ազգ ձգտում է ունենալ իր սեփական գրականությունը, որ ամենից լավ կերպով կարող է արտացոլել նրա ոգին, նրա ապրումները, նրա ձգտումները։ Ամեն մի ազգ, որ ինքնուրույն կերպով ապրելու իրավունք է պահանջում, պարտավոր է ունենալ իր սեփական գրականությունը։ Ամեն մի ազգ, որ ինքնուրույն կերպով ապրելու իրավունք է պահանջում, պարտավոր է ունենալ իր սեփական գրականությունը։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Հաստատուած ի Թուին 1832—1829

ԱՄՍԱԳԻՐ ԱՐՎԵՍՏԱԳԻՏԱԿԱՆ, ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ԱՄՍԱԹԻՒ ԱՐՁԱԿ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

Վաճառքի կը դրուի Վենետիկ, Սան Լազարոյ կղզւոյ մէջ։

Տարեկան բաժանորդագին Ռուսիոյ համար 9 ռուբլի արծաթով, կամ 30 ֆրանք։ Ուրիշ տեղեր 9 ոսկի։ Առանձին համար 1 ֆրանք։

Ամսագիրը կը հրատարակուի ամսուան 1-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՑԱՆԿ

Տիպեր 1902թ. մինչև վերջը ծախսուածներ 129 Տիպեր
Տիպեր 1902թ. կիսով չափ ծախսուածներ 1900թ. 278 »
Տիպեր 1902թ. կիսով չափ ծախսուածներ 1900թ. 278 »
Դիմատրաներ և ուրիշներ 158 »
1902թ. վերջացած տպագրութիւններ 12 »

Ներկայիս ունինք տպագրուած միայն առաջին տասնեակը։ Ցանկը կը շարունակուի։ Ցանկացողները կրնան դիմել Ս. Ղազարոսի Մատենադարանի Տպարանի Վերակացութեան։ Ցանկացողներ կրնան նաեւ գրել Տպարանի Վերակացութեան հետեւեալ հասցէով

ԲԵՐԹՈՒ «ԱՐԵՒԵԼՔ» (176)
ԱՄԲՈՂՋԱԿԱՆ ՕՐԱԹԵՐԹ
ԱՆՏԱՌԱԿԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓԱՌՔԻ
ԱՄԵՆԱՀԱՐՍՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՏԱՐԱԾ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԱՄԵՆԱՆՈՒՐԱԾ ՀԱՐՑԵՐՈՒՆ ՄԷՋ

Ա.

«Ինչպէ՞ս կարող է մարդ ծնանիլ, երբ ինքն ծեր է,» ըսաւ Նիկոդեմոս Յիսուսին։ «Չի՞ կրնար նորէն մտնել իր մօր արգանդը եւ ծնանիլ»։

Յիսուս պատասխանեց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ քեզի, որ եթէ մարդ չծնանի ջուրէ եւ Հոգիէ, չի կրնար մտնել Աստուծոյ Արքայութիւնը։ Ինչ որ մարմնէ ծնած է, մարմին է, եւ ինչ որ Հոգիէ ծնած է, հոգի է։ Մի՛ զարմանար, որ ըսի քեզի, թէ պէտք է նորէն ծնանիք։ Հով որ կ՚ուզէ, կը փչէ, եւ դուն անոր ձայնը կը լսես, բայց չես գիտեր, թէ ուրկէ կու գայ եւ ուր կ՚երթայ։ Ասանկ է ամէն մարդ, որ Հոգիէն ծնած է»։

Նիկոդեմոս պատասխանեց եւ ըսաւ անոր. «Ինչպէ՞ս կրնայ ասիկա ըլլալ»։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոր. «Դուն Իսրայէլի վարդապետն ես, եւ չե՞ս գիտեր այս բաները։ Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ քեզի, որ մենք կը խօսինք այն, որ գիտենք, եւ կը վկայենք այն, որ տեսած ենք, բայց դուք մեր վկայութիւնը չ՚ընդունիք։ Եթէ ես երկրաւոր բաներ ըսած ատենս չհաւատացիք, ինչպէ՞ս պիտի հաւատաք, երբ երկնաւոր բաներ ըսեմ ձեզի։ Եւ ոչ ոք երկինք չելաւ, բայց միայն անիկա, որ երկինքէն իջաւ, Մարդու Որդին, որ երկինքի մէջ է։ Եւ ինչպէս Մովսէս անապատին մէջ վեր բարձրացուց օձը, նոյնպէս պէտք է Մարդու Որդին ալ վեր բարձրացուի, որպէսզի ամէն ոք որ անոր կը հաւատայ, կորսուած չերթայ, այլ յաւիտենական կեանք ունենայ։ Աստուած այնքան շատ սիրեց աշխարհը, որ իր միածին Որդին տուաւ, որպէսզի ամէն ոք որ անոր կը հաւատայ, կորսուած չերթայ, այլ յաւիտենական կեանք ունենայ։ Աստուած իր Որդին աշխարհ չղրկեց, որ աշխարհը դատապարտէ, այլ որ աշխարհ անով փրկուի։ Ան որ անոր կը հաւատայ, դատապարտուած չէ, բայց ան որ չի հաւատար, արդէն դատապարտուած է, որովհետեւ Աստուծոյ միածին Որդիին անունին չհաւատաց։ Եւ դատաստանը ասիկա է, որ լոյսը աշխարհ եկաւ, բայց մարդիկ լոյսէն աւելի խաւարը սիրեցին, որովհետեւ անոնց գործերը չար էին։ Ամէն ոք որ չարութիւն կ՚ընէ, լոյսը կ՚ատէ եւ լոյսին չի գար, որպէսզի անոր գործերը չդատապարտուին։ Բայց ան որ ճշմարտութիւնը կ՚ընէ, լոյսին կու գայ, որպէսզի անոր գործերը յայտնի ըլլան, որովհետեւ Աստուծոյ մէջ ըրուած են»։

Յետոյ Յիսուս եւ իր աշակերտները Հրէաստանի երկրին մէջ եկան, եւ հոն անոնց հետ կը մնար եւ կը մկրտէր։ Յովհաննէս ալ Սաղիմի մօտ Ենովն կը մկրտէր, որովհետեւ հոն շատ ջուր կար։ Մարդիկ կու գային եւ կը մկրտուէին։ Յովհաննէս դեռ բանտի մէջ չէր դրուած։

Յետոյ Յովհաննէսի աշակերտներէն մէկը Հրէայի մը հետ վիճաբանութեան մէջ մտաւ մաքրութեան մասին։ Անոնք եկան Յովհաննէսի եւ ըսին անոր. «Վարդապե՛տ, ան որ Յորդանանի միւս կողմը քեզի հետ էր, եւ որուն վկայութիւն տուիր, ահա կը մկրտէ, եւ բոլորը անոր կու գան»։

Յովհաննէս պատասխանեց եւ ըսաւ. «Մարդ բան մը չի կրնար առնել, եթէ ան իրեն տրուած չըլլայ երկինքէն։ Դուք ինքներդ վկայ էք ինծի, որ ըսի, թէ ես Քրիստոս չեմ, այլ ուղարկուած եմ անոր առջեւէն։ Հարսնացուն փեսան է, բայց փեսային բարեկամը, որ կեցած է եւ կը լսէ զայն, մեծ ուրախութեամբ կ՚ուրախանայ փեսային ձայնին համար։ Ասիկա իմ ուրախութիւնս է, եւ հիմա լրացած է։ Անիկա պէտք է որ մեծնայ, իսկ ես պէտք է որ պզտիկնամ։ Ան որ վերէն կու գայ, բոլորէն վեր է։ Ան որ երկրէն է, երկրի է եւ երկրի բաներ կը խօսի։ Ան որ երկինքէն կու գայ, բոլորէն վեր է։ Ինչ որ տեսաւ եւ լսեց, անոր վկայութիւնը կու տայ, բայց անոր վկայութիւնը չեն ընդունիր։ Ան որ անոր վկայութիւնը ընդունեց, կնքեց որ Աստուած ճշմարիտ է։ Որովհետեւ Աստուծոյ ղրկածը Աստուծոյ խօսքերը կը խօսի, որովհետեւ Աստուած Հոգին չափով չի տար։ Հայրը կը սիրէ Որդին, եւ ամէն բան անոր ձեռքը տուած է։ Ան որ Որդիին կը հաւատայ, յաւիտենական կեանք ունի, բայց ան որ Որդիին չի հնազանդիր, կեանքը չպիտի տեսնէ, հապա Աստուծոյ բարկութիւնը անոր վրայ կը մնայ»։

Բ.

Երբ Տէրը գիտցաւ, որ փարիսեցիները լսած էին թէ Յիսուս աշակերտներ կ՚ընէ եւ կը մկրտէ աւելի շատ քան Յովհաննէս, թէեւ Յիսուս ինքը չէր մկրտեր, հապա իր աշակերտները, Հրէաստանը թողուց եւ նորէն գնաց Գալիլիա։ Բայց պէտք էր որ Սամարիոյ միջէն անցնէր։ Ուստի եկաւ Սամարիոյ քաղաքներէն մէկուն, որ Սիքար կը կոչուի, մօտ այն հողամասին, զոր Յակոբ տուեր էր իր որդի Յովսէփին։ Հոն էր Յակոբի ջրհորը։ Յիսուս, ճամբորդութենէն յոգնած, նստած էր ջրհորին վրայ։ Ժամը մօտաւորապէս տասներկուքն էր։

Սամարացի կին մը եկաւ ջուր քաշելու։ Յիսուս ըսաւ անոր. «Ինծի ջուր տուր խմելու»։ Որովհետեւ իր աշակերտները քաղաքը գացած էին կերակուր գնելու։

Սամարացի կինը ըսաւ անոր. «Ինչպէ՞ս դուն Հրեայ մարդ ես, ու ինծմէ ջուր կը խնդրես, որ Սամարացի կին եմ»։ Որովհետեւ Հրեաները Սամարացիներուն հետ գործ չեն ունենար։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոր. «Եթէ գիտնայիր Աստուծոյ պարգեւը, եւ թէ ով է որ քեզի կ՚ըսէ, թէ ինծի ջուր տուր խմելու, դուն անկէ կը խնդրէիր, եւ ան քեզի կեանքի ջուր կու տար»։

Կինը ըսաւ անոր. «Տէ՛ր, ջուր քաշելու բան չունիս, եւ հորը խոր է. ուրկէ՞ ունիս ուրեմն կեանքի ջուրը։ Մեր հայր Յակոբէն աւելի՞ մեծ ես դուն, որ մեզի հորը տուաւ, եւ ինքը անկէ խմեց, իր որդիները եւ անոր անասունները»։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոր. «Ամէն ոք որ այս ջուրէն կը խմէ, նորէն պիտի ծարաւնայ։ Բայց ան որ ինծմէ խմած ջուրէն պիտի խմէ, յաւիտեան պիտի չծարաւնայ, հապա ինծմէ խմած ջուրը անոր մէջ պիտի ըլլայ աղբիւր մը, որ յաւիտենական կեանքի համար պիտի բղխի»։

Կինը ըսաւ անոր. «Տէ՛ր, ինծի այդ ջուրը տուր, որպէսզի չծարաւնամ եւ ջուր քաշելու չգամ»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Գնա՛ կանչէ քու ամուսինդ, եւ հոս եկուր»։

Կինը պատասխանեց եւ ըսաւ. «Ամուսին չունիմ»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Լաւ ըսիր, թէ ամուսին չունիմ, որովհետեւ հինգ ամուսին ունեցեր ես, եւ հիմա ունեցածդ ամուսինդ չէ։ Ասիկա ճիշդ ըսիր»։

Կինը ըսաւ անոր. «Տէ՛ր, կը տեսնեմ, որ մարգարէ ես դուն։ Մեր հայրերը այս լերան վրայ երկրպագեցին, եւ դուք կ՚ըսէք, թէ Երուսաղէմ է այն տեղը, ուր պէտք է երկրպագենք»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Կին, հաւատա ինծի, որ ժամանակ կու գայ, երբ ո՛չ այս լերան վրայ եւ ո՛չ Երուսաղէմ պիտի երկրպագէք Հօրը։ Դուք չգիտէք ինչ որ կը պաշտէք, մենք գիտենք ինչ որ կը պաշտենք, որովհետեւ փրկութիւնը Հրեաներէն է։ Բայց ժամանակ կու գայ, եւ հիմա է, երբ իսկական երկրպագուները Հօրը պիտի երկրպագեն հոգիով եւ ճշմարտութեամբ, որովհետեւ Հայրը այդպիսիները կ՚ուզէ իր երկրպագուները ըլլան։ Աստուած Հոգի է, եւ անոր երկրպագուները հոգիով եւ ճշմարտութեամբ պէտք է երկրպագեն»։

Կինը ըսաւ անոր. «Գիտեմ, որ Մեսիան կու գայ, որ կը կոչուի Քրիստոս։ Երբ ան գայ, ամէն բան մեզի պիտի հասկցնէ»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Ես որ քեզի հետ կը խօսիմ, Ես եմ»։

Այդ միջոցին աշակերտները եկան, եւ զարմացան, որ Յիսուս կին մը հետ կը խօսէր։ Բայց ոչ ոք ըսաւ անոր, թէ ինչ կ՚ուզես, կամ թէ ինչո՞ւ կին մը հետ կը խօսիս։

Կինը իր ջրհորը թողուց, քաղաքը գնաց եւ ըսաւ մարդոց. «Եկէ՛ք տեսէք մարդ մը, որ ինծի ըսաւ ամէն ինչ, որ ըրած եմ։ Միթէ ան Քրիստոսը չէ՞»։ Եւ մարդիկ քաղաքէն դուրս ելան եւ անոր գացին։

Այդ միջոցին աշակերտները կը խնդրէին անկէ եւ կ՚ըսէին. «Վարդապե՛տ, կե՛ր»։

Բայց ան ըսաւ անոր. «Ես ունիմ ուտելիք մը, որ դուք չգիտէք»։

Աշակերտները իրարու մէջ ըսին. «Միթէ մէկը անոր ուտելիք մը բերաւ»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Իմ ուտելիքս է կամքը Անոր որ զիս ղրկեց, եւ գործը կատարել։ Չէ՞ք ըսեր դուք, թէ չորս ամիս կայ մինչեւ հունձը գայ։ Ահա կ՚ըսեմ ձեզի, աչքերնիդ վերցուցէք եւ դաշտերը նայեցէք, որ հունձի համար սպիտակած են արդէն։ Հնձողը վարձք կ՚առնէ եւ պտուղ կը ժողվէ յաւիտենական կեանքի համար, որպէսզի սերմնացանն ալ հնձողը միասին ուրախանան։ Որովհետեւ այս խօսքը ճշմարիտ է, թէ մէկը կը սերմնացանէ, ուրիշ մը կը հնձէ։ Ես ձեզ ղրկեցի հնձելու այն բանին համար, որուն համար չէք աշխատած։ Ուրիշներ աշխատեցան, եւ դուք անոնց աշխատանքին մտաք»։

Այդ քաղաքէն շատ Սամարացիներ հաւատացին անոր, նայելով կնոջ վկայութեան, որ կ՚ըսէր. «Ամէն ինչ ինծի ըսաւ, որ ըրած եմ»։ Ուստի երբ Սամարացիները անոր մօտ եկան, կը խնդրէին, որ անոնց հետ մնայ։ Եւ հոն երկու օր մնաց։ Եւ շատ աւելի հաւատացին անոր խօսքին պատճառով։ Եւ կնոջ կ՚ըսէին. «Այլեւս քու խօսքիդ համար չենք հաւատար, որովհետեւ մենք ինքներս լսեցինք, եւ գիտենք, որ այս մարդը իսկապէս աշխարհի Փրկիչն է»։

Երկու օր վերջ Յիսուս Գալիլիա գնաց։ Որովհետեւ ինքը վկայեց, որ մարգարէն պատիւ չունի իր բուն հայրենիքին մէջ։ Երբ Գալիլիա եկաւ, Գալիլեացիները ընդունեցին զայն, որովհետեւ տեսած էին Երուսաղէմի մէջ տօնին ըրած բոլոր բաները, որովհետեւ անոնք ալ տօնին գացած էին։

Յիսուս նորէն Գալիլիայի Կանա քաղաքը եկաւ, ուր ջուրը գինիի վերածեց։ Կար մարդ մը թագաւորին պաշտօնեաներէն, որուն որդին Կափառնայում հիւանդ էր։ Երբ լսեց, թէ Յիսուս Հրէաստանէն Գալիլիա եկած է, գնաց անոր մօտ եւ խնդրեց, որ իջնայ եւ իր որդին բժշկէ, որովհետեւ մեռնելու վրայ էր։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Եթէ նշաններ եւ հրաշքներ չտեսնէք, չէք հաւատար»։

Թագաւորական պաշտօնեան ըսաւ անոր. «Տէ՛ր, իջիր նախքան որ իմ տղաս մեռնի»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Գնա՛, քու որդիդ ողջ է»։ Մարդը հաւատաց Յիսուսի ըսած խօսքին եւ գնաց։ Երբ ճամբան էր, իր ծառաները դիմաւորեցին զայն եւ ըսին, թէ իր տղան ողջ է։ Ուստի հարցուց անոնցմէ ժամը, երբ աւելի լաւ եղաւ։ Ըսին անոր. «Երէկ ժամը եօթներորդին տենդը զայն թողուց»։ Հայրը գիտցաւ, որ հէնց այդ ժամուն Յիսուս ըսեր էր անոր. «Քու որդիդ ողջ է»։ Եւ ինքն ու իր ամբողջ տունը հաւատացին։

Յիսուս նորէն այս երկրորդ հրաշքը գործեց, երբ Հրէաստանէն Գալիլիա եկաւ։

Գ.

Յետոյ Հրեաներուն տօներէն մէկը եղաւ, եւ Յիսուս Երուսաղէմ գնաց։ Երուսաղէմի մէջ Ոչխարի դարպասին մօտ կայ աւազան մը, որ եբրայերէն Բեթեսդա կը կոչուի, եւ հինգ սրահ ունի։ Այդ սրահներուն մէջ պառկած էր հիւանդներու մեծ բազմութիւն մը, կոյրեր, կաղեր, ցամքածներ, որոնք կը սպասէին, որ ջուրը շարժի։ Որովհետեւ ժամանակ մը Տէրոջ հրեշտակը կ՚իջնէր աւազանը եւ ջուրը կը շարժէր։ Ուստի ջուրը շարժելէն ետք, ով որ առաջինը ներս կը մտնէր, կը բժշկուէր ամէն հիւանդութենէ, որով ալ ան կը տառապէր։

Հոն կար մարդ մը, որ երեսունութ տարի հիւանդ էր։ Երբ Յիսուս զայն պառկած տեսաւ, եւ գիտնալով, որ շատ երկար ժամանակ է հիւանդ է, ըսաւ անոր. «Կ՚ուզե՞ս առողջանալ»։

Հիւանդ մարդը պատասխանեց անոր. «Տէ՛ր, ես մարդ չունիմ, որ ջուրը շարժելէն ետք զիս աւազանին մէջ ձգէ։ Երբ ես գամ, ուրիշ մը առաջ կ՚իջնէ»։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Ելի՛ր, առ քու մահիճդ եւ քալէ՛»։ Եւ մարդը անմիջապէս առողջացաւ, առաւ իր մահիճը եւ սկսաւ քալել։

Այդ օրը շաբաթ էր։ Ուստի Հրեաները ըսին բժշկուած մարդուն. «Շաբաթ է այսօր, եւ չի կրնար օրէնք ըլլալ, որ մահիճդ առնես»։

Ան պատասխանեց անոնց. «Ան որ զիս առողջացուց, նա՛ ըսաւ ինծի, թէ մահիճդ առ եւ քալէ՛»։

Հարցուցին անկէ. «Ո՞վ է այն մարդը, որ ըսաւ քեզի, թէ մահիճդ առ եւ քալէ՛»։ Բայց բժշկուած մարդը չգիտէր թէ ո՞վ է, որովհետեւ ամբոխ կար այդ տեղը, եւ Յիսուս քաշուեր էր։

Յետոյ Յիսուս զայն գտաւ տաճարին մէջ եւ ըսաւ անոր. «Ահա առողջացար։ Այլեւս մի՛ մեղանչեր, որ աւելի վատ բան մը չպատահի քեզի»։

Մարդը գնաց եւ Հրեաներուն պատմեց, թէ Յիսուս է զայն առողջացուցած։ Ուստի Հրեաները հալածեցին Յիսուսը, որովհետեւ այդ բաները շաբաթ օրը ըրաւ։

Յիսուս ըսաւ անոր. «Հայրս մինչեւ հիմա կ՚աշխատի, ես ալ կ՚աշխատիմ»։

Ուստի Հրեաները աւելի կը փնտռէին սպաննել զայն, որովհետեւ ոչ միայն շաբաթ օրը կը խախտէր, հապա Աստուած իր Հայրը կ՚ըսէր, եւ ինքզինքը Աստուծոյ հաւասար կ՚ընէր։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոնց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, Որդին ինքնին բան մը չի կրնար ընել, եթէ չտեսնէ Հայրը որ կ՚ընէ։ Որովհետեւ ինչ որ ան կ՚ընէ, Որդին ալ նոյնը կ՚ընէ։ Հայրը կը սիրէ Որդին, եւ ամէն բան անոր ձեռքը տուած է։ Եւ աւելի մեծ գործեր պիտի ցուցնէ անոր, որպէսզի դուք զարմանաք։ Որովհետեւ ինչպէս Հայրը կը յարուցանէ մեռելները եւ կը կենդանացնէ, նոյնպէս Որդին ալ կենդանացնէ զանոնք, որոնք որ կ՚ուզէ։ Հայրը ոչ ոքի կը դատապարտէ, հապա դատաստանը ամբողջովին Որդիին ձեռքը տուած է, որպէսզի բոլորը Որդին պատուեն, ինչպէս որ Հայրը կը պատուեն։ Ան որ Որդին չի պատուեր, չի պատուեր զայն ղրկող Հայրը։

Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, որ ան որ իմ խօսքերս կը լսէ եւ կը հաւատայ զայն որ զիս ղրկեց, յաւիտենական կեանք ունի, եւ դատապարտութեան մէջ չի գար, հապա մահէն կեանքի անցած է։ Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, որ ժամանակ կու գայ, եւ հիմա է, երբ մեռելները Աստուծոյ Որդիին ձայնը պիտի լսեն, եւ անոնք որ լսեն, պիտի կենդանանան։ Որովհետեւ ինչպէս Հայրը իր մէջ կեանք ունի, նոյնպէս Որդիին տուաւ որ իր մէջ կեանք ունենայ։ Եւ իրեն տուաւ իշխանութիւն դատաստան ընելու, որովհետեւ Մարդու Որդին է։ Զարմանալի բաներ մի՛ ըներ, որովհետեւ ժամանակ կու գայ, երբ բոլոր անոնք որ յիշատակարանները մէջ են, պիտի լսեն անոր ձայնը եւ դուրս ելլեն։ Անոնք որ բարի գործեր ըրին, յարութեան կելլեն կեանքի համար, իսկ անոնք որ չար գործեր ըրին, յարութեան կելլեն դատապարտութեան համար։

Ես ինքնին ոչինչ կրնամ ընել։ Ինչպէս որ կը լսեմ, այնպէս կը դատեմ, եւ իմ դատաստանս արդար է, որովհետեւ իմ կամքս չեմ փնտռեր, հապա զիս ղրկողին կամքը։

Եթէ ես ինքս վկայութիւն տամ ինծի համար, վկայութիւնս ճշմարիտ չէ։ Ուրիշ մը կայ, որ ինծի համար վկայութիւն կու տայ, եւ գիտեմ, որ ինծի համար տուած վկայութիւնը ճշմարիտ է։ Դուք Յովհաննէսի ղրկեցիք, եւ ան ճշմարտութեան վկայեց։ Ես մարդէ վկայութիւն չեմ ընդունիր, բայց կ՚ըսեմ այս բաները, որպէսզի դուք փրկուիք։ Ան լապտեր մը էր, որ կը վառէր եւ կը լուսաւորէր, եւ դուք կամեցաք ժամանակ մը անոր լոյսին մէջ ուրախանալ։ Բայց ես ունիմ Յովհաննէսի վկայութենէն աւելի մեծ վկայութիւն։ Որովհետեւ գործերը, զոր Հայրը ինծի տուաւ, որ կատարեմ, այդ գործերը, զոր ես կ՚ընեմ, կը վկայեն ինծի համար, որ Հայրը զիս ղրկեց։ Եւ ինքը որ զիս ղրկեց, Հայրը, ինքն ալ վկայեց ինծի համար։ Դուք երբեք չէք լսած անոր ձայնը, եւ չէք տեսած անոր կերպարանքը, եւ անոր խօսքը չունիք ձեր մէջ մնացած, որովհետեւ անոր ղրկածին չէք հաւատար։ Դուք կը քննէք գրքերը, որովհետեւ կը կարծէք, թէ անոնց մէջ յաւիտենական կեանք ունիք, եւ անոնք են որ ինծի համար կը վկայեն։ Բայց չէք ուզեր գալ ինծի մօտ, որպէսզի կեանք ունենաք։

Փառք չեմ ընդունիր մարդոցմէ։ Բայց ձեզ կը ճանչնամ, որ Աստուծոյ սէրը ձեր մէջ չունիք։ Ես եկայ իմ Հօրս անունով, եւ դուք զիս չընդունեցիք։ Եթէ ուրիշ մը իր անունով գայ, զայն պիտի ընդունիք։ Ինչպէ՞ս կրնաք հաւատալ, դուք որ իրարմէ փառք կ՚ընդունիք, եւ այն փառքը չէք փնտռեր, որ միայն Աստուծմէ է։ Մի՛ կարծէք, թէ ես պիտի մեղադրեմ ձեզ Հօրը առջեւ։ Ձեզ մեղադրող մը կայ, Մովսէս, որուն դուք յոյս դրիք։ Որովհետեւ եթէ Մովսէսի հաւատայիք, ինծի պիտի հաւատայիք, որովհետեւ ան իմ մասիս գրեց։ Բայց եթէ անոր գրածներուն չհաւատաք, ինչպէ՞ս պիտի հաւատաք իմ խօսքերուս»։

Դ.

Յետոյ Յիսուս Գալիլիայի, այսինքն Տիբերիայի ծովուն միւս կողմը անցաւ։ Եւ մեծ բազմութիւն մը հետեւեցաւ անոր, որովհետեւ տեսան անոր ըրած նշանները, որոնք հիւանդներուն վրայ կ՚ընէր։ Յիսուս լերան վրայ ելաւ եւ հոն իր աշակերտներուն հետ նստաւ։ Զատկը, Հրեաներուն տօնը, մօտ էր։

Յիսուս աչքերը վերցուց եւ տեսաւ, որ մեծ բազմութիւն մը իր քովը կու գար, եւ ըսաւ Փիլիպպոսի. «Ուրկէ՞ հաց գնենք, որ այս մարդիկը ուտեն»։

Ասիկա կ՚ըսէր զայն փորձելու համար, որովհետեւ ինքը գիտէր թէ ինչ պիտի ընէր։

Փիլիպպոս պատասխանեց անոր. «Երկու հարիւր դահեկանի հաց չի բաւեր անոնց համար, որպէսզի ամէնքը քիչ մը բան առնեն»։

Աշակերտներէն մէկը, Սիմոն Պետրոսի եղբայր Անդրէաս, ըսաւ անոր. «Հոս պատանի մը կայ, որ հինգ գարիի հաց եւ երկու ձուկ ունի, բայց ասոնք ի՞նչ են այսքան մարդոց համար»։

Յիսուս ըսաւ. «Տեղաւորեցէ՛ք մարդիկը»։ Հոն շատ խոտ կար։ Ուստի տեղաւորուեցան մարդիկը, որոնց թիւը մօտաւորապէս հինգ հազար էր։

Յիսուս հացերը առաւ, շնորհակալութիւն յայտնեց, եւ բաժնեց նստածներուն։ Նոյնպէս ձուկերէն ալ տուաւ որքան որ կ՚ուզէին։ Երբ կշտացան, ըսաւ իր աշակերտներուն. «Հաւաքեցէ՛ք մնացած կտորները, որպէսզի ոչինչ կորսուի»։ Ուստի հաւաքեցին եւ տասներկու զամբիւղ լեցուցին գարիի հինգ հացերու կտորներով, որոնք մնացին ուտողներէն։

Երբ մարդիկը տեսան Յիսուսի ըրած նշանը, ըսին. «Ասիկա իսկապէս այն մարգարէն է, որ պիտի գայ աշխարհ»։

Յիսուս գիտնալով, որ պիտի գան եւ զինք բռնի առնեն, որպէսզի թագաւոր ընեն, նորէն լերան վրայ քաշուեցաւ միայնակ։

Երբ իրիկուն եղաւ, իր աշակերտները ծովուն եզերքը իջան, նաւ մտան եւ ծովուն միւս կողմը Կափառնայում կ՚անցնէին։ Արդէն մթնած էր, եւ Յիսուս դեռ անոնց չէր եկած։ Ծովը սաստիկ փոթորիկ մը կ՚ելլէր։ Երբ մօտաւորապէս քսանհինգ կամ երեսուն ասպար գացին, տեսան Յիսուսը, որ ծովուն վրայէն կը քալէր եւ նաւուն մօտեցաւ։ Եւ վախցան։

Ան ըսաւ անոնց. «Ես եմ, մի՛ վախնաք»։

Ուստի կամեցան զայն նաւուն մէջ առնել, եւ նաւը անմիջապէս հասաւ այն տեղը, ուր կ՚երթային։

Յետոյ ծովուն միւս կողմը կեցող ամբոխը տեսաւ, որ հոն ուրիշ նաւակ չկար, բացի մէկէն, եւ որ Յիսուս աշակերտներուն հետ նաւակին մէջ չմտաւ, հապա միայն աշակերտները գացին։ Ուրիշ նաւակներ ալ եկան Տիբերիայէն, մօտ այն տեղը, ուր հացը կերան, երբ Տէրը գոհութիւն յայտնեց։ Ուստի երբ ամբոխը տեսաւ, որ Յիսուս հոն չէ, եւ աշակերտներն ալ չկան, նաւակները մտան եւ Յիսուսը փնտռելով Կափառնայում եկան։

Երբ զայն գտան ծովուն միւս կողմը, ըսին անոր. «Վարդապե՛տ, ե՞րբ եկար հոս»։

Յիսուս պատասխանեց անոնց եւ ըսաւ. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, որ զիս կը փնտռէք, ոչ թէ նշաններ տեսաք, հապա հացերէն կերաք եւ կշտացաք։ Մի՛ գործէք ոչնչացող կերակուրի համար, հապա յաւիտենական կեանքի համար կեցող կերակուրի համար, զոր Մարդու Որդին ձեզի պիտի տայ, որովհետեւ Հայրը, Աստուած, զինք կնքեց»։

Ուստի ըսին անոր. «Ի՞նչ գործենք, որ Աստուծոյ գործերը ընենք»։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոնց. «Աստուծոյ գործը այս է, որ հաւատաք անոր որ ղրկեց»։

Ուստի ըսին անոր. «Ի՞նչ նշան կ՚ընես դուն, որ տեսնենք եւ հաւատանք քեզի։ Ի՞նչ կը գործես։ Մեր հայրերը անապատին մէջ մանանայ կերան, ինչպէս գրուած է. «Երկինքէն հաց տուաւ անոնց ուտելու»։

Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, Մովսէս չտուաւ ձեզի երկինքէն հացը, հապա Հայրս կու տայ ձեզի ճշմարիտ հացը երկինքէն։ Որովհետեւ Աստուծոյ հացը այն է, որ երկինքէն կ՚իջնէ եւ աշխարհին կեանք կու տայ»։

Ուստի ըսին անոր. «Տէ՛ր, միշտ այդ հացը տուր մեզի»։

Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ես եմ կեանքի հացը։ Ան որ ինծի կու գայ, երբեք պիտի չքաղցնայ, եւ ան որ ինծի կը հաւատայ, երբեք պիտի չծարաւնայ։ Բայց ձեզի ըսի, որ դուք զիս տեսաք եւ չհաւատացիք։ Ամէն ինչ որ Հայրը ինծի կու տայ, ինծի պիտի գայ, եւ ան որ ինծի կու գայ, զայն երբեք դուրս պիտի չհանեմ։ Որովհետեւ երկինքէն իջայ, ոչ թէ իմ կամքս կատարելու, հապա զիս ղրկողին կամքը։ Եւ ասիկա է զիս ղրկողին կամքը, որ ամէն ինչ որ տուաւ ինծի, չկորսնցնեմ անկէ, հապա զայն յարուցանեմ վերջին օրը։ Որովհետեւ ասիկա է իմ Հօրս կամքը, որ ամէն ոք որ Որդին կը տեսնէ եւ անոր կը հաւատայ, յաւիտենական կեանք ունենայ, եւ ես զայն վերջին օրը պիտի յարուցանեմ»։

Ուստի Հրեաները կը տրտնջային անոր համար, որովհետեւ ըսաւ. «Ես եմ այն հացը, որ երկինքէն իջաւ»։

Եւ ըսին. «Միթէ ասիկա Յովսէփի որդին Յիսուս չէ՞, որուն հայրն ու մայրը կը ճանչնանք։ Ինչպէ՞ս կրնայ հիմա ըսել, թէ երկինքէն իջայ»։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոնց. «Մի՛ տրտնջաք ձեր մէջ։ Ոչ ոք կրնայ ինծի գալ, եթէ զիս ղրկող Հայրը չձգէ զայն, եւ ես զայն վերջին օրը պիտի յարուցանեմ։ Մարգարէներուն մէջ գրուած է. «Եւ բոլորը Աստուծմէ պիտի սորվեցուին»։ Ամէն ոք որ Հայրէն լսեց եւ սորվեցաւ, ինծի կու գայ։ Ոչ ոք տեսաւ Հայրը, բացի անկէ որ Աստուծմէ է, ան տեսաւ Հայրը։ Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, որ ան որ կը հաւատայ, յաւիտենական կեանք ունի։ Ես եմ կեանքի հացը։ Ձեր հայրերը անապատին մէջ մանանայ կերան, եւ մեռան։ Ասիկա է երկինքէն իջած հացը, որպէսզի մարդ անկէ ուտէ եւ չմեռնի։ Ես եմ կենդանի հացը, որ երկինքէն իջաւ։ Եթէ մարդ այս հացէն ուտէ, յաւիտեան պիտի ապրի։ Եւ հացը զոր ես պիտի տամ, իմ մարմինս է, զոր պիտի տամ աշխարհին կեանքի համար»։

Ուստի Հրեաները իրարու մէջ կռուելով կ՚ըսէին. «Ինչպէ՞ս կրնայ այս մարդը իր մարմինը մեզի ուտելու տալ»։

Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի, որ եթէ Մարդու Որդիին մարմինը չուտէք եւ անոր արիւնը չխմէք, կեանք չունիք ձեր մէջ։ Ան որ իմ մարմինս կ՚ուտէ եւ իմ արիւնս կը խմէ, յաւիտենական կեանք ունի, եւ ես զայն վերջին օրը պիտի յարուցանեմ։ Որովհետեւ իմ մարմինս ճշմարիտ կերակուր է, եւ իմ արիւնս ճշմարիտ ըմպելի է։ Ան որ իմ մարմինս կ՚ուտէ եւ իմ արիւնս կը խմէ, ինծի մէջ կը բնակի, եւ ես անոր մէջ։ Ինչպէս որ կենդանի Հայրը զիս ղրկեց, եւ ես Հօրմով կ՚ապրիմ, նոյնպէս ան որ զիս կ՚ուտէ, ինծմով պիտի ապրի։ Ասիկա է այն հացը, որ երկինքէն իջաւ։ Ոչ թէ ինչպէս որ հայրերը ուտեցին եւ մեռան։ Ան որ այս հացը կ՚ուտէ, յաւիտեան պիտի ապրի»։

Այս բաները ըսաւ Յիսուս ժողովարանին մէջ, երբ Կափառնայում կ՚ուսուցանէր։

Ե.

Շատեր անոր աշակերտներէն, երբ լսեցին, ըսին. «Ասիկա ծանր խօսք է։ Ո՞վ կրնայ լսել զայն»։

Յիսուս գիտնալով իր աշակերտներուն մէջ կատկածելը, ըսաւ անոնց. «Ասիկա ձեզ կը գայթակղեցնէ՞։ Ուրեմն եթէ տեսնէք Մարդու Որդին հոն ելլել, ուր որ առաջ էր, ի՞նչ պիտի ըսէք։ Հոգին է որ կենդանացնէ, մարմինը ոչինչ կ՚օգնէ։ Ես ձեզի ըսած խօսքերը հոգի են եւ կեանք։ Բայց ձեզմէ ոմանք կան, որ չեն հաւատար»։ Որովհետեւ Յիսուս սկիզբէն գիտէր անոնք որ չէին հաւատար, եւ թէ ո՞վ էր որ պիտի մատնէր զինք։ Ուստի ըսաւ. «Ասոր համար ձեզի ըսի, թէ ոչ ոք կրնայ ինծի գալ, եթէ Հայրէն չտրուի անոր»։

Այս բանէն ետք շատեր իրենց ետեւը դարձուցին եւ այլեւս անոր հետ չէին երթար։

Յիսուս ըսաւ տասներկուքին. «Դուք ալ կ՚ուզէ՞ք երթալ»։

Սիմոն Պետրոս պատասխանեց անոր. «Տէ՛ր, ո՞ւր երթանք։ Յաւիտենական կեանքի խօսքերը դուն ունիս։ Եւ մենք հաւատացինք եւ գիտցանք, որ դուն Աստուծոյ Սուրբն ես»։

Յիսուս պատասխանեց անոնց. «Ես ձեզ տասներկուքը չընտրեցի՞։ Բայց ձեզմէ մէկը սատանայ է»։ Ան կը խօսէր Սիմոն Իսկարիովտացիի որդի Յուդայի մասին, որովհետեւ ան էր որ պիտի մատնէր զինք, տասներկուքէն մէկը։

Ե.

Յետոյ Յիսուս Գալիլիայի մէջ կը շրջագայէր, որովհետեւ չէր ուզեր Հրեաստանի մէջ շրջագայել, որովհետեւ Հրեաները կ՚ուզէին սպաննել զինք։ Հրեաներուն տօնը, տաղաւարները, մօտ էր։

Ուստի անոր եղբայրները ըսին անոր. «Հեռացի՛ր հոստէն եւ Հրեաստան գնա՛, որպէսզի աշակերտներդ ալ տեսնեն գործերը, զոր կ՚ընես։ Որովհետեւ ոչ ոք գաղտնի բան մը կ՚ընէ, եթէ ինքն ալ յայտնի ըլլալ կ՚ուզէ։ Եթէ այս